

Élet a rakparton

Mire lehet felhasználni a rakparti út vízbe futó lejáróját? Az élelmes szegedieket ne féltse senki, a válaszuk hamar kész: biciklit, autót, motorcsónak belsejét könnyűszerrel lehet ott mosni. Néző is akad a májusi délután napsütésében — egyikük fotóriporterünk volt —, hiszen éled a szegedi rakpart.

Egy pillantás, félfordulat után, s máris a „bentrekedt” Béke úszóház kirekesztett fürdővendégeit sajnálná az ember, ha nem fedezné fel, hogy — mint 2. felvételünk mutatja — élelmességért itt sem mennek a szomszédba, akarom mondani a Szabadság úszóházra. Az ötlet egyszerű: végy egy ladikot, hajózz be vele az úszóházi átjáró fjordjába, s ha már deszka van a lábad alatt, keresd ki a motorcsónakod. A vízi túra befejezésével ne ijedj meg, ha a ladikot más elkötötte, legalább túlesei az első ideai úszóleckén.

Sornogyi Károlyné felvételei

Kiváló az apátfalvi Aranykalász Tsz

Elismerés a községnek — Fagy- és belvízkárok a megyében

Ünnepi gyűlést rendeztek tegnap délelőtt Apátfalván, a művelődési házban. Második alkalommal nyerte el az apátfalvi Aranykalász Tsz a Kiváló Szövetkezet megismerés címét.

Az ünnepségen megjelent vendégeket, közöttük dr. Perjesi Lászlót, a megyei pártvégrehajtóbizottság tagját, a megyei tanács elnökét, Koczás Ferencet, a makói járási pártbizottság első titkárát, Sáróvári Zoltánt dr.-t, a járási hivatal elnökét, Vass Lajost, a megyei TESZÖV osztályvezetőjét, Ludányi Istvánnét, a községi tanács megbízott elnökét és másokat Dehény Zsolt, a tsz elnökhelyettese köszöntötte, majd Kiss Istvánnak, a tsz elnökének a beszámolója következett, amelyben a végzett munkáról, a gazdasági eredményekről adott számot. Elmondotta: a tsz 25 esztendő történetében a mai ünnepség ismét egy kiemelkedő esemény, hiszen második alkalommal vehetik át az eddig végzett munkájuk elismeréséért a Kiváló Termelőszövetkezet címét dokumentáló díszoklevelet.

A tsz az utóbbi két-három évben indult meg az intenzív fejlődés útján — 1975-höz viszonyítva 24 százalékkal növelték termelésüket, és jelenleg 116 millió 321 ezer forint értékű közös vagyonuk van. Az elért eredmények részletes ismertetése után köszönetet mondott a párt- és állami vezetőknek, a szövetkezetnek ayújtott sokirányú segítségért, támogatásért.

A szövetkezet elnökének beszámolóját követően dr. Perjesi László köszöntötte az ünnepi gyűlés résztvevőit és valamennyijüknek — a szövetkezet vezetőinek és tagságának — a megyei pártbizottság, a megyei tanács, a járási pártbizottság és a

járási hivatal nevében is gratulált az elért eredményekhez. Majd beszámolt az ünnepi gyűlést megelőzően a tsz-ben tett látogatásáról, a hagyma- és búzaföldön, valamint a termálkerteszetben szerzett tapasztalatairól. A hallott és látott gazdasági eredményekről elismeréssel nyilatkozott.

Tájékoztatta továbbá az ülést résztvevőit a megye mezőgazdaságát ért fagy- és belvízkárokról. Elmondotta: május 12—13-án jelentős fagykár érte Csongrád megye mezőgazdaságát — 13 ezer 950 hektáros területen keletkezett különböző mértékű kár. Ez 5 százaléka a megművelt összterületnek. A szőlőtermő-terület 60 százalékán, a gyümölcsösök 31 százalékán jeleztek fagykárt. A burgonyával vetett területek 31 százalékát érte fagy — a szakemberek véleménye szerint 2—3 héttel később lesz a vártnál újbúrgonya a piacon. Kár érte az étkezési paprika, a paradicsom és a dinnyetermő területeket, valamint kis részben a búzát, kukoricát és árpát is. A kárbecslések és összesítések még jelenleg is folynak — mondomta a megyei tanács elnöke —, majd szólt a belvízgonddokról is. Májusban a megye mezőgazdasági terület-

ből összesen 4250 hektár volt belvíz alatt. A komplex belvízvédelmi rendszer kiépítésének eredményei máris megmutatkoznak, hiszen a belvízes terület már lényegesen kevesebb, mint az elmúlt években.

Összegzésül hangsúlyozta, hogy a tavaszi mezőgazdasági feladatokat jó időben és ütemben sikerült elvégezni, valamennyi termelőszövetkezetnek. A lemaradások nem jelentősek, de azokat is hamarosan be kell hozni. Befejezésül még egyszer gratulált a tsz vezetőinek és tagságának a végzett jó munkához, és átadta a tsz elnökének a Kiváló Szövetkezet címét tanúsító oklevelet. Majd Kardos Istvánné növénytermesztőnek, Tóth L. Ferenc vilanszerelőnek és Tuczák István szakosított sertésfelvezetőnek átadta a Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetését. A TOT által adományozott Kiváló Termelőszövetkezet munkáért kitüntetés Erdélyi László főkerész kapta meg.

Ezt követően Kiss István 20 tsz-tagnak nyújtotta át a Kiváló Termelőszövetkezeti Tag kitüntetését, valamint nyolc szocialista brigád kapott jó munkájáért szocialista brigádzászlót, jelvényt és pénzjutalmat.

Növényvédő vizsgálatok

Öt műtrágya- és növényvédőszer-ellenőrző laboratóriumot hoznak létre vidéken; az új létesítményekben kémiai és fizikai elemzésre kerül sor. A laboratóriumi hálózat kiépítését a mezőgazdasági üzemek kérték. „Házi” vizsgálatok ugyanis néha azzal a meglepő eredménnyel jártak, hogy a

megvásárolt vegyi anyagok összetétele nem is kismértékben eltér a szabványtól. Mások a csomagolóanyag hibája miatt vészített értékéből a készítmény, amelyet a földeken csak kisebb hatásokkal hasznosíthatnak. A minőségellenőrző tevékenység fejlesztésére létrehozott vidéki állomások együttműködnek majd a

budapesti központtal. A közös munka lehetővé teszi a vizsgálatok számának növelését, így az idén a tavalyinál legalább 50 százalékkal több vegyelemzést végeznek. Ha a vizsgálatok különösen súlyos minőségromlást állapítanak meg, hatósági intézkedésre, felelősségre vonásra kerül sor. (MTI)

Korunk hőse

Például Gémes Ferenc. Ács mesterséget tanult hajdanán, így került a műhelybe. Neki a munka büdös sosem volt, csinálta, amit kellett, s ahogyan pendült a kisüzem, új meg új gyártmányokat termelt. Gémes belekóstolt a hegesztésbe, kitanulta a lakatos szakmát, még gépkezelőnek is elment, valóságos ezermesterként emlegették a brigádban. Azt meg aztán természetesnek tartották, ha odahaza bonckés alá vette a hűtőgépet, villanyvasalót, porszívót, nem esett pánikba, ha rongyos tömítése miatt szívárgott a vízcsap, sőt a kivénhedt tévékészülék vissza-visszatérő rendellenességeire is akadott házi patikája, az otthon elektromos berendezéseire gyors orvossága. Mindemellett imádta a vizet. Folyóparton nőtt fel, úszott, evezett, horgászott, s az évgyűrűnek gyarapodtával is szívós örömök kergették ki tavasztól a természet nomád lombsátraihoz. Eleinte csak a maga, később mások gyönyörködtetésére: nebulókat tanított a vízi telepen lábtempókra, lapátot forgatni; s hogy szó ne érje a ház elejét, hivatalosan vizsgát tett, begyűjtötte az edzői képesítést.

Itt áll tehát előttünk Gémes Ferenc, témérdek szakmával fölpúpozva. Nem róla ismerszik ugyan az olvasó népért mozgalom, ritkán lapoz szépirodalmat, az újságokból sem igen érdekli más, mint a sport és a keresztretjvény, ország-világ eseményeiről beéri a tévé-híradóval, mégsem merészelné senki se megbicskálni az önértétét: műveletlen fajankó. Egyszerűen azért, mert tanulnia kellett eleget, még ha jobbadán a gyakorlati élet és nem az elvont szellemjavak egyetemén. Rohanó korunk, a technicizáló világ típusalakja ő. Magasztosan szólva: a termelésben megfeszkelő közgazdasági szemlélet, tudomány; szolidabban: a napi robotba beszűrkedő korszerűség szüntelenül új igényeket támasztó óralapján a másodperc-mutató. S mert mindiglen okos motor, a belbecs hajtotta-üzte, konok szorgalmával, hasznos türelmetlenségével akarva-akaratlan is megtévesztője annak az ösztársadalmi elvárásnak, ami a permanenciát és az intelligenciát mozdítja a szocialista építómunka erőterébe. Az intelligencia, tudvalevően, képesség az alkalmazkodásra. Tudni frissen kihallani a változó időknek és feladatoknak szólító szavát, tudni változtatni, regenerálódni, fogékonyak, rugalmasnak maradni, mindig használhatónak a régi meghaladásához. A permanencia pedig ehhez segít a szükséges képzés-önképzés-továbbképzés folyamatának szakadatlanságával.

Korunk hőse megint az univerzális ember. Megint, hiszen nemegyszer előfordult az emberiség történetében, hogy a társadalmi elvárások hasonló kívánalmakat támasztottak a hasznos állampolgároknak. Más ne mondjunk: a sokoldalúan képzett ember volt eszménye a reneszánsznak, jöllehet az „újászületés” szellemlovasága. Világnevezte és esztétikája sem tett egyebet, mint felfedezte magának a testileg-szellemileg arányosan vértezett ember ókori ideálját — ahol viszont az esztétikum köteleme volt többrányú, a széptől elvárták, hogy erkölcsös legyen, meg viszont, így kívánta a görögység eszménye, a kalokagathia. (Leonardo da Vinci nevét nemcsak a

festészet története tartja számon, de a természettudomány és a zenetörténet is.) Korunk hőse megint a sokoldalú ember, akin nem fog ki a vállalati átszervezés, a munkaerő-átcsoportosítás, az automatizáció, aki föltalálja magát a tudományos-technikai forradalom megannyi harcterén. S minthogy változik a munka jellege, minőségigénye, s egyre sürgetőbb követelmény a jobb termelékenység, gazdaságosság, takarékoság, a változó körülmények olyan objektív helyzetet teremtenek, amelyben változnia kell az embernek, a szubjektumnak is. Efelől természetesen nem hunyhat szemet a társadalom. Nemcsak tudomásul veszi, de a lehetőségeihez mérten támogatja az önmagát megújító munkásainak, tanuló szakembereinek számára is hasznos erőfeszítéseit. Se szeri, se száma a tanfolyamoknak. Időszaki és rendszeres, rövidebb és hosszabb távlatú kiképzéseknek, továbbképzéseknek, általános és speciális műveltségtartalmakat hordozó kollégiumoknak, „fejlesztőknek”, ahol jár a rendes fizetés, tanulmányi szabadság, munkaidő-kedvezmény, ösztöndíj stb. Társadalmunkban ma egyre több az olyan ember, akinek kettő vagy több szakmája, szakképesítése van. Mi teszi ezt lehetővé? Egyfelől tehát a társadalom, mely saját szükségleteinek fedezéséhez asszisztál így. Másfelől viszont a társadalom munkásainak vállalkozókedve, egyéni ambíciója, buzgalma. Ami a helyesen fellismert és beszabályozott boldogságösztönlet valóság-tartalmából arányos részt juttat vissza a patronáló üzemnek, munkahelynek, a társadalomnak. Nyilvánvaló, máris a munkaidő—szabad idő viszonylatát feszegetjük.

Marx óta tudjuk (A góthai program kritikájából), hogy a munkaidő és az emberek szabad ideje mereven szét nem választható, a szabad időnek bizonyos részét — személyes érdekből és közérdekből — önképzésre kell fordítani ahhoz, hogy szembenézessünk a holnappal, megfelelhessünk a növekvő igényeknek. Hanem napjaink társadalmi jeleivé tesz ennél engedékenyebb formákat. Miközben az emberek áldozatokat hoznak a szabad idejükből, kedvezményeket kapnak a munkaidőből is. Nincs ezen csodálkoznivaló, a gyárnak, intézménynek megéri — s hogy általuk minőségibb a termelés, megéri a társadalomnak. Még akkor is, ha a munkaidő terhére szervezett ankétok, konferenciák, kistanfolyamok lombkoronája helyell-közzel a kívánatos és racionális célok nyereséghezozama fölé duzzad. Mert kevés magatartás ellenszenvesebb a révbé jutottak megállapodottságánál. Amikor valakinek magánügye lehet a munkája, s minthogy hivatalától, beosztásától függően esetleg teheti is, elhízi megátalkodottan, neki nincs szüksége többre, elgazdálkodhatik a múltjának kamataiból.

Korunk hőse tehát elfoglalt ember. Nyitott, fogékony, érdeklődő. Vitára kész és vitaképes, okos ambícióit hasznos kollektivitástudat itatja át. Úgy tud kérni, hogy ad is helyébe. Az általános műveltség elemeit a szakmai műveltség tűzköhibában izítja, s cseréli folyton korszerű tartalmakra. Rá lehet tervezni, ha a népgazdaságunk erőfeszítéseiről hallunk.

Nikolényi István

Új üzemcsarnok épül

A mezőgazdaságból felszabaduló munkaerő foglalkoztatása, új munkahelyek teremtése komoly gond Békés megye északi, úgynevezett sárréti területén. Ennek finanszírozásáért született az elhatározás, hogy a Csepel Autógyár szeghalmi 4.sz. gyárában új, 5400 négyzetméter alapterületű üzemcsarnokot építenek.

Az új beruházás alapköelhelyezési ünnepséget szombaton délelőtt tartották meg. A több mint negyedmilliárd forintból épülő gyártócsarnok alapkövét Maróthy László,

az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KISZ Központi Bizottságának első titkára helyezte el. Az ünnepségen jelen volt Frank Fegyelembévetélevelé született az elhatározás, hogy a Csepel Autógyár vezérigazgatója, Klaukó Mátyás, a Békés megyei tanács elnöke.

Az ötszáz dolgozót foglalkoztató gyártócsarnok, amelyben padlóvázat készítenek, 1979 júniusára készül el, teljes üzembe helyezése pedig előreláthatóan 1980 harmadik negyedévében történik meg.

Fejlődő idegenforgalom

Szurdai István, az Országos Idegenforgalmi Tanács elnöke szombaton hazaérkezett Szófiából, ahol a szocialista országok idegenforgalmi szerveinek vezetői az idegenforgalom fejlődéséről és az e téren való együttműködésről tárgyaltak. Megállapították: a KGST-országok idegenforgalma a világ és az európai átlagnál jóval gyorsabban fejlődik és 1977-ben már a KGST-országok fogadták a világ turistáinak mintegy egyötödét. A tanácskozáson egyeztettek az 1980. évi moszkvai olimpiára való felkészülés idegenforgalmi feladatait.

Elutazott megyéinkből az odesszai küldöttség

Egy hétig tartózkodtak megyénkben az odesszai testvéreink, intézmények képviselői és számos együttműködési megállapodást írtak alá. Tegnap megtekintet-

ték az algyői olajmezőt, a delegáció vezetője, A. V. Varlamov pedig a Szegedi Szabadtéri Játékok igazgatómunkodási megállapodást írtak alá. Tegnap megtekintet-